

El rei de misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic

Sobre Jesús clavat en creu hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus» (Lc 23, 38). La reialesa del Messies té un determinatiu inqüestionable: «crucificada». Allò que la tradició judaica sostenia és del tot incompatible amb un Messies crucificat. Tanmateix, aquella primera comunitat de deixebles, homes i dones, des del trobament amb el ressuscitat duent en el seu cos les llagues glorioses, confessa que Jesús és rei. Ho fan de tal manera que no tenen cap por ni recança en confessar la seva reialesa: «És el Senyor»; encara que fer-ho signifiqui ser exclosos, perseguits i fins i tot occits per Crist. Era per a ells una mera afirmació? Què havien descobert en el crucificat i ressuscitat?

En Crist clavat i mort en creu trobem l'amor misericordiós de Déu a favor de la humanitat.

La bogeria d'amor que es manifesta en Jesús crucificat va més enllà del que la carn i la sang poden percebre. Hi ha una sobreabundància de gràcia que fa descobrir, en el que sembla tot el contrari, la manifestació de la glòria de Déu: en Crist clavat i mort en creu trobem l'amor misericordiós de Déu a favor de la humanitat. En les ferides glorioses de Crist ressuscitat hi ha la font inexhaurible de la misericòrdia divina. Els primers cristians —i qualsevol cristià sempre i arreu—, trobant-se amb el Messies crucificat i ressuscitat, experimenten la misericòrdia divina que ens allibera del pecat i del temor de la mort. Aquesta és l'experiència fonamental del cristià: amb la reialesa de Crist troba la llibertat dels fills de Déu, que comporta que la força de l'amor diví, totalment gratuït i immerescut de part nostra, ha esmicolat les cadenes del pecat i esbotzat les portes del reialme de la mort.

Jesucrist és rei en la creu: en el seu rostre es manifesta el Pare misericordiós. En l'evangeli segons sant Lluc es relata el diàleg de Jesús amb els dos condemnats que foren crucificats amb ell. Aquesta escena subratlla, encara més, que Jesús és rei de misericòrdia. Un dels dos li demana de tenir part en aquesta misericòrdia que sols un rei pot dispensar: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre regne» (23,42). Des del seu tron i coronat d'espines, Crist pronuncia les paraules que tota persona voldria escoltar: «*T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís*» (23,43).

Nosaltres compartim la reialesa de Crist pel nostre baptisme. Adonem-nos que hi ha una sola manera d'exercir-la: amb la misericòrdia. Hem d'anar, doncs, més enllà de la mera justícia. ¿Com podem tancar el cor a qualsevol germà nostre si nosaltres vivim de pura misericòrdia?

